

PODRUŽNIČNA ŠOLA LEŠE
ŠOLSKO LETO 1998/99

15

L I S T K I

Listki so glasilo Podružnične šole Leše. Prvič so izšli v šolskem letu 1985/86. Pred vami je zadnja, petnajsta številka.

KOLENDAR DOGODKOV V ŠOLSLEM LETU 1998/99

SEPTEMBER 1998

- 1.9.: Prvi šolski dan, začetek šolskega leta
Sprejem prvošolcev in njihovih staršev
- 1.-18.9.: Zbiranje starega papirja
- 17.9.: Pripravili smo sadno kupo
- 22.9.: Roditeljski sestanek
- 24.9.: Pregled sluha za prvošolce
- 25.9.: Športni dan-Pohod na Bistriško planino
- 30.9.: Sistematski pregled zob pri zobozdravnici v Bistrici
- 30.9.: Kros na centralni šoli v Bistrici

OKTOBER 1998

- 1.10.: Obisk zobozdravnice pri nas
- 7.10.: Kuhali smo zelenjavno juho
- 8.10.: Obiskali sta nas ravnateljica gospa Marija Klofutar in
pedagoginja gospa Klara Senica
- 14.10.: Pohod iz Bistrice do stare šole v Tržiču v počastitev
25-letnice šole v Bistrici
- 16.10.: Naravoslovni dan – gozd
- 22.10.: Kino Tržič – risani film Mala morska deklica
Očiščevalna akcija okoli šole
- 26.10. do 30.10. smo imeli jesenske počitnice

NOVEMBER 1998

- 1.11. : Komemoracija pred spomenikom žrtvam vojne pred šolo
ob 10.uri ob dnevu spomina na mrtve
- 3.11. : Zobozdravnik
- 9.11. : Oglad našega kraja

DECEMBER 1998

- 4.12. : Nadomeščal gospod Gregor Janežič
 - 12.12.: Športni dan – gimnastika (nadomeščali smo 5.maj 1999)
 - 17.12.: Oglad lutkovne igrice Zmaj in Marjetica na centralni šoli
 - 24.12.: Novoletno praznovanje
 - 25.12. do 4.1. Božično-novoletne počitnice
-

JANUAR 1999

21. 1. : Igrica Poldi in Leopoldina

26. 1. : Športni dan – drsanje

FEBRUAR 1999

5. 2. : Film – Škratje v kinu Tržič

Obisk Knjižnice dr. Toneta Pretnarja

15.2. do 19.2. zimske počitnice

16.2. : Pustni sprevod po vasi

26.2. : Zdravniški pregled za prvi razred

MAREC 1999

9. 3. : Fotografiranje

20.3.:Dan odprtih vrat v šoli Bistrica

25.3.:Proslava za mamice ob materinskem dnevu

25.3.:Obisk novinarja Glasa g.Sajeta

30.3.:Tekmovanje za Vegovo priznanje učencev 2.razreda

APRIL 1999

1. 4. :Testiranje za športni karton

*2. 4.:Športni dan – drsanje na Bledu
ogled Šobca*

*6. 4.:Kulturni dan – Lutkovno gledališče v Ljubljani:
igrica Sapramiška
ogled mesta*

16.4.:Tekmovanje v Ciciveseli šoli

26.4.do30.4. majske počitnice

MAJ 1999

11.5.:Sprejem učencev v RK

28.5.:Tekmovanje v Računanju je igra

JUNIJ 1999

2. 6. :Športni dan – atletika

3. 6.do 5.6. :Tabor v Domu pod Storžičem

10.6.:Naravoslovni dan – izlet v živalski vrt

18.6.:Očiščevalna akcija planinskih poti – Bistriška planina

24.6.:Zaključna prireditev

Razdelitev spričeval

ZGODILO SE JE V TEM ŠOLSLEM LETU

V šoli se imamo lepo. Našo šolo obiskuje šest učencev, zato imamo kombinirani pouk. Vesela sem, ko imamo likovni pouk. V šoli imamo tudi svojo kuharico, ki nam skuha malico. Ko je pouka konec, vsi veselo odkorakamo domov.

Eva Studen

Ogledali smo si igrico Zmaj in Marjetica. Zgodba pripoveduje o Marjetici, ki se ni hotela učiti poštevanke števila 4. Raje se je gledala v ogledalo, če je lepa. Ko je mamica prišla v sobo, jo je vprašala, če se uči. Hitro je odprla knjigo in rekla, da se uči. Ko pa jo je mami vprašala, koliko je 4 krat 4, je dolgo časa premišljevala. Mamica ji je rekla, da bo prišel zmaj in jo odpeljal, če ne bo znala. Naslednji teden je zmaj res prišel in jo odpeljal. V gradu mu je kuhala in pospravljala. Nekega dne pa je na grad prišel Gregor junak. Povedal ji je, da jo bo rešil. Hitro je pripravila večerjo, nato pa še hitreje v posteljo. Zmaju je zapela uspavanko. Ko so vse glave zaspale, je poklicala Gregorja junaka. Ko sta prispela na šesto goro, je bila Marjetica že vsa utrujena in ožuljena. Dohitel ju je zmaj in hotel vzeti Marjetico. Junak Gregor pa je to preprečil. Marjetica se je srečna vrnila domov k mamici.

Eva Studen

POSTALI SMO ČLANI RDEČEGA KRIŽA – RK

Šli smo v Bistrico. V Bistrici smo šli v 1. b razred. Notri so bile medicinska sestra in dve učiteljici. Malo smo se pogovarjali o zdravju. Sestra nam je povedala, kaj moramo narediti, če te ugrizne pes ali piči kača. Govorili smo tudi o prvi pomoči. Drug drugega smo zavijali v povoje. Zelo smo se imeli dobro.

Katarina Meglič

TABOR POD STORŽIČEM

Letos smo šli na tabor pod Storžič vsi-učenci prvega in drugega razreda. Pridružili smo se 2.a razredu OŠ Bistrica in njihovi učiteljici gospe Bredi Jurkovič.

Zbrali smo se pred OŠ Bistrica ob 9.uri.Vsi smo imeli polne torbe in nahrbtnike prtljage.Nestrpno smo čakali odhod.

Peljali smo se z avtobusom do kamnoloma, potem smo šli peš do doma pod Storžičem.Ko smo prišli do tja, smo malo posedeli. Ko je prišla gospa Nataša, nam je pokazala sobe.Kmalu smo šli noter.

Urban Pernuš

Sledilo je kosilo, ki so ga otroci izbrali že prej: segedin ali ričet in sadna kupa.Po kosilu so imeli kratek počitek. Ob domu je tudi plezalna stena.Tina in Petra sta pripravili pasove in varovalne vrvi,učenci pa so že stali v vrsti,da se pomerijo v plezanju po steni.Poskusili so vsi.Nekaterim je šlo bolje,drugim manj, nekaj jih je že v prvem poskusu priplezalo do vrha.

Gospod Marjan nas je povabil v jedilnico in nam z diapozitivi predstavil gore in lepote planinskega sveta.

Ko je bilo predavanje konec, smo imeli taborni ogenj.Šli smo po palice. Na palice smo dali hrenovke,potem pa še kruh. Šli smo zraven tabornega ognja in smo pekli hrenovke.Dobili smo še krožnike.Zraven smo dali majonezo.Jaz sem kruh zažgal.Dolgo smo jedli. Tisti, ki smo že pojedli, smo lahko šli balinat.Potem smo šli spat.Jaz, Luka, Urban in Kristjan smo spali v sobi številka dve.

Primož Krsnik

Začel se je drugi dan.

Zgodaj zjutraj, ob sedmi uri, smo vstali. Hitro smo postlali postelje, si umili zobe in obraz. Potem smo šli na zajtrk. Hitro smo pojedli. Ko smo pojedli, smo šli ven. V stekleničke smo nalili sok. Potem sta prišli Petra in Tina. Šli smo na pohod. Hodili smo po gozdni poti. S seboj smo imeli psičko Tibo. Imeli smo dosti počitkov. Pri neki kapelici smo se vpisali v knjigo. Šli smo mimo nekega izvira. Kmalu smo prišli do planine Javornik. Nekaj jih je ostalo tukaj, nekaj pa jih je šlo na Veliki Javornik – Ženiklovec. Potem smo šli nazaj. Ko smo prišli do doma, je začelo deževati.

Katarina Meglič

Nevihto smo preživali v domu. Malo nas je bilo strah grmenja. Med dežjem je padala tudi toča. Popoldne smo preživali v jedilnici, kjer smo napisali, kaj smo počeli in narisali risbice. Proti večeru smo šli ven. Pihal je veter, ohladilo se je in morali smo se topleje obleči. Po večerji nas je prišla pogledat tudi gospa ravnateljica.

Zelo navdušeni so bili tudi nad balinanjem.

Po kosilu smo šli v sobe po čevlje. Iskat sem šel kroglice za balinanje. Zložil sem jih ven. Začel sem balinati. Vrgel sem najmanjšo kroglico-balinček. Z vsemi kroglicami sem ga zadel. Tadej me je samo gledal. Potem me je vprašal, če lahko tudi on balina. Rekel sem, da lahko. Jaz sem šel po čips. S Tadejem sva ga pojedla. Tudi drugi dan sem prinesel ven kroglice. Balinali so tudi drugi otroci. Kristjan je balinal pet minut, potem je šel plezat. Zvečer sem moral vse pospraviti.

Luka Cotelj

Po umivanju je sledilo spanje. Zaspali pa je bilo težko. Preveč novo je bilo spanje v skupini.

Vzeli smo zobne ščetke in smo šli umivat zobe. Ko smo se umili, smo se oblekli v pižame in šli spat. Spala sem s Katarino in Nino. Spale smo v sobi številka 3. V sosednji sobi so spali Urban, Luka, Primož in Kristjan. Urban je imel s seboj radio. Nismo mogle zaspali. Fantje so trkali na vrata in svetili s svetilkami. Zaspale smo ob pol polnoči. Vstati smo morali ob sedmi uri. Po umivanju smo imeli zajtrk. Po zajtrku smo se zunaj igrali. Ob devetih smo šli na pohod.

Anja Meglič

Ko smo si odpočili, smo šli takoj plezat. Vzeli smo varnostne pasove in se pripeli. Tako smo začeli plezati. Kdor je višje priplezal, smo ga slikali, pa tudi aplavz je dobil. Ko smo nehali, smo šli po sobah. Tudi drugi in tretji dan smo plezali. Ko so prišli starši, smo začeli tekmovati. Vsi v pričakovanju smo stali v vrsti. Varovali sta nas Petra in Tina. Ko smo bili vsi na vrsti, smo odšli domov.

Eva Studen

Starši so prišli po nas. Načenjal nas je dolgčas po starših. Posebno veselo je bilo srečanje Urbana z njegovo mamico.

Najbolje mi je bilo plezanje.
Največ sem pripelzal do sredine.
Tudi balinal sem. Prvi dan smo
zakurili ogenj. Pekli smo pastirski
kruh in hrenovke.

Luka Lotelj

Najraje sem plezal.

Urban

Meni je bilo najbolj všeč, ko smo
šli na planino Polono in taborni
ogonj.

Primož

Všeč mi je bil pohod na Javornik.

Je bolj všeč mi je bilo plezanje.

Tudi pohod na Polono mi je bil všeč.

Lena Studen

Najbolj všeč mi je bil
taborni ogonj, ker smo jedli
hrenovke. Tudi plezanje
mi je bilo všeč.

Anja

Taborni ogonj

Meni je bil najbolj
všeč taborni ogonj. Všeč mi je bil tudi
pohod na Polono. Imeli smo se dobro.

Katarina Meglič

NARAVOSLOVNI DAN

V četrtek smo se odpravili na končni izlet v ZOO. Na poti proti Ljubljani so učenci 1.b razreda veselo peli pesmice. Ko smo prispeli v Ljubljano, nam je učiteljica rekla, da naj hodimo v parih, ker je v ZOO zelo veliko otrok. Odšli smo skozi vhod in si pričeli ogledovati tablo, kje bivajo živali. Najprej smo si ogledali kamelo, žirafa, lame, ptiče, opice, kače in druge živali. Odšli smo do parka, kjer so postavljene mize. Tam smo imeli malico. Po malici smo si ogledali še morskega leva in odšli domov.

Eva Studen

.....Potem smo šli na igrala. Z Lukom sva plezala po plezalni steni. Potem sem šel na sladoled.

Primož Krsnik

.....Ko sem plezal, mi je spodrsnilo in padel sem na zadnjo plat.....

Luka Cotelj

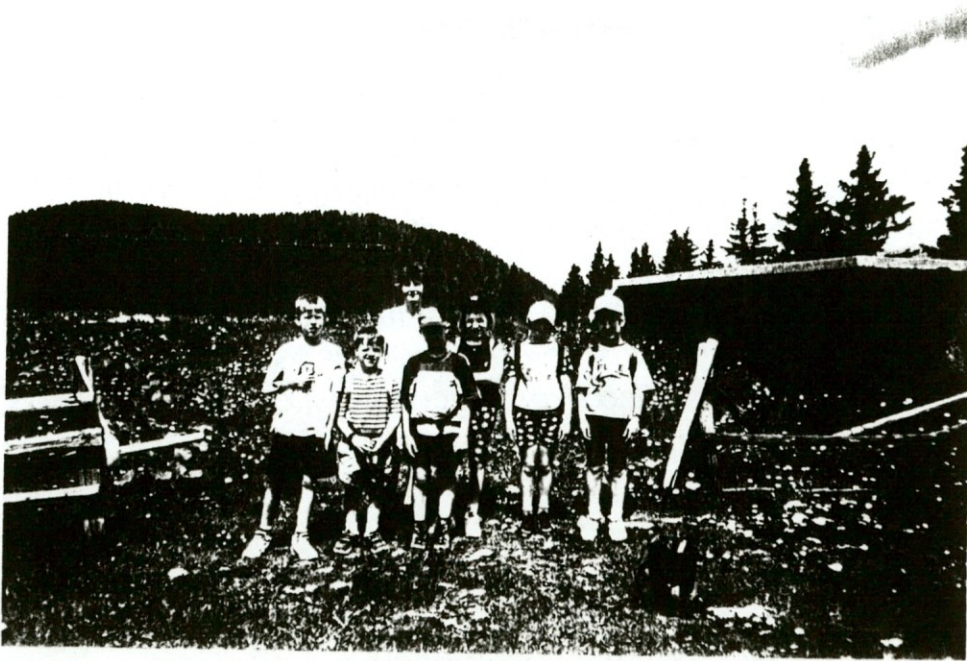
.....Šli smo čez mostiček, kjer so bile race in labodi, želve in čaplje.....

Katarina Meglič

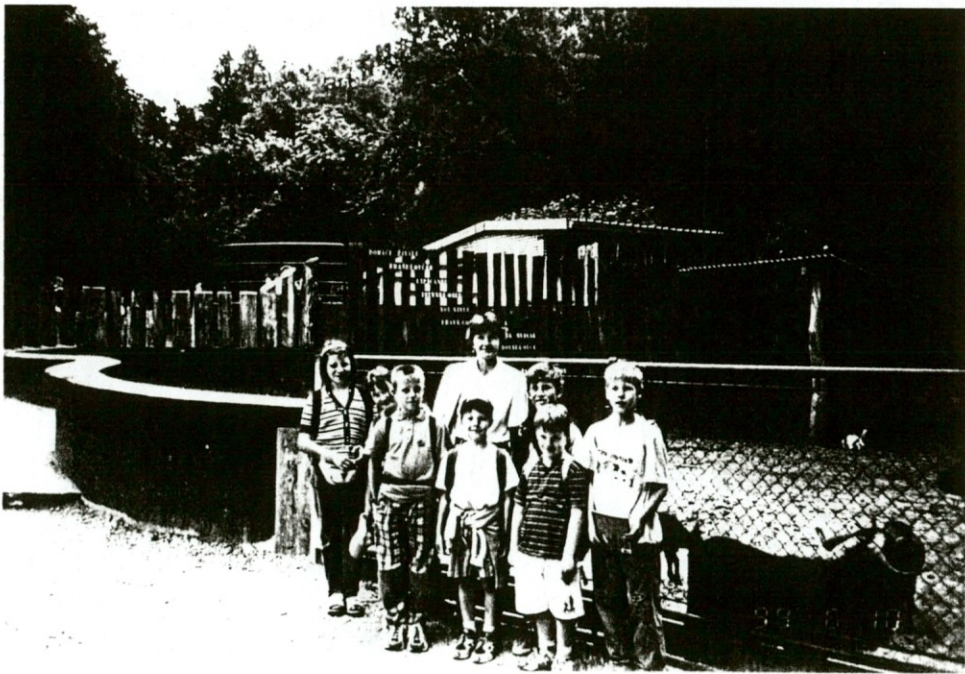
.....Videli smo slona, ki je bil velik in močan.....

Anja Meglič

Na Javorniku

V Živalskem vrto

ŠPORTNI DAN

Včeraj smo imeli športni dan. Zjutraj smo šli vsi učenci v šolo. Nekaj časa smo bili v učilnici in pokazali domačo nalogo. Potem smo šli na drsališče v Hudi graben. Drsali smo se eno uro in pol. Anja in Urban se nista znala drsati in sta se morala naučiti. Anja se je naučila kar sama. Urbana pa je celo morala držati učiteljica. Jaz sem kar dobro drsala. Katarina je imela nove drsalke, pa ji je šlo kar dobro. Ko je Luka kaj pokazal, je takoj padel, jaz pa ne. Urbanu je šlo kmalu bolje. Vsi smo rekli, da mu gre že dobro. Kmalu smo imeli malico. Še nekaj časa smo drsali, potem smo šli domov. Nismo imeli naloge. Domov sem prišla zelo utrujena.

Eva Studen

HOKEJ

Jaz rad igram hokej. Za hokej rabim drsalke, hokejsko palico, hokejske ščitnike, hokejsko čelado in pak. Večkrat padem. Pri hokeju dajemo gole. Kdor da več golov, zmaga. Led je zelo trd. Hokej igram takrat, kadar je led zelo trd. Pri igranju smo dobre volje. Hokej igramo na drsališču v Hudem grabnu. Led naredimo sami ali skupaj z očetmi. Kadar je zelo mraz, polijemo z vodo, da zmrzne. Upam, da bo dolgo mraz in bo naš led zdržal.

Primož Krsnik

SMUČANJE

Ko sem šla smučat, me je smučanja učil Sebastjan. Drugi dan sem že znala. Potem sem šla v Krpin in me je oči vpisal v tečaj smučanja. Bilo me je strah. Ko sem šla na progo, sem zelo uživala in strah me je minil. Spustila sem se po bregu, naredila dva zavoja in že sem bila pri učitelju smučanja. Na tečaju sem se veliko naučila in sedaj se lahko pohvalim, da res znam smučati.

Katarina Meglič

PRVI SNEG

Že velikokrat sem sanjala o snegu. Včeraj zjutraj, ko sem se zbudila, mi je mamica rekla, naj pogledam skozi okno. Ko sem pogledala skozi okno, sem zagledala sneg. Od veselja sem poskočila in poljubila mamico. Ko sem odhajala v šolo, sem si želela, da bi bilo že konec pouka. Ko je bilo pouka res konec, sem odhitela domov. Preoblekla sem se, poiskala sani in se odšla sankat. Bila sem vesela!

Eva Studen

URBAN PERNUŠ

JAZ SEM ZIMA. NAREDILA
SEM LEDENE SVEČE.
NA OKNU SEM NAREDILA
LEDENE ROŽE. NASULA SEM
SNEG ZA SMUČARSKO PROGO.
OTROCI SO NAREDILI Z MEMOJ
SNEŽENEGA MOŽA.

ANJA

OB NOVEM LETU SMO SI ZAŽELELI....

Novo leto bi rada praznovala pri atu in mami. Nazdravili bi s šampanjcem. Drugim pa želim, da v novem letu ne bi imeli nobene poškodbe in srečno pot na spolzki cesti.

Eva

Želim se, da bi bil srečen in zdrav. Da bi imeli denar, da ne bo nesreč, da bi imeli vsi na svetu veliko hrane in bi dobro praznovali novoletno noč.

Primož

Želim si, da bi se šli sankat na novoletno noč, da bi dobili darila, da ne bi bilo nesreč, da ne bodo pijani in bi se vsi dobro imeli.

Luka

Jaz bi rada, da bi bilo novo leto brez poškodb, da bi bili srečni in bi si nazdravili točno opolnoči. Želim, da bi po svetu dobili veliko daril, ki jih bo prinesel dedek Mraz.

Katarina

MOJ DAN

Zjutraj sem si umila zobe, počesala in oblekla. Šla sem v kuhinjo in rekla dobro jutro. Pogledala sem torbo in dodala, kar je manjkalo. Šla sem v šolo. Ko sem prišla, sem vstopila v razred. Vzela sem, kar je bilo za nalogo in nesla na učiteljičino mizo. Ko je prišla učiteljica, sem rekla dobro jutro. Pogledala je nalogo. Potem se je začel pouk. Ob 9. uri smo šli na malico. Za malico je bil kruh, viki krema in kakav. Ko je bilo konec pouka, sem šla domov. Ko sem prišla domov, sem napisala nalogo. Potem sem šla k Primožu.

Katarina Meglič

Hiša pripoveduje

Jaz sem dvonadstropna hiša. Imam
prtljčje, prvo nadstropje, drugo nadstropje
in podstreho. Imam veliko okna in vrat.
Izrazi streho mi gleda dimnik. V
meni živijo ljudje. V prvem nadstropju
je kuhinja, dnevna soba, kopalnica, shramba
in ena soba. V drugem nadstropju pa so
spalnice.

EVA

V meni živijo ljudje. Okna imam
bele barve. V meni se otroci pretepajo
in razgrajajo. Moje pokrivalo je
siva streha. Na okenskih policah
imam rože. Na vrhu strehe imam
dimnik.

PRIMOŽ

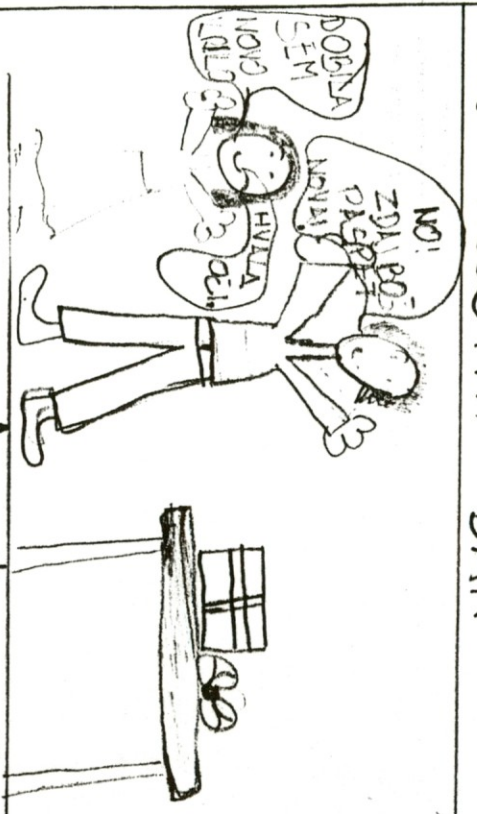

Pri nas doma

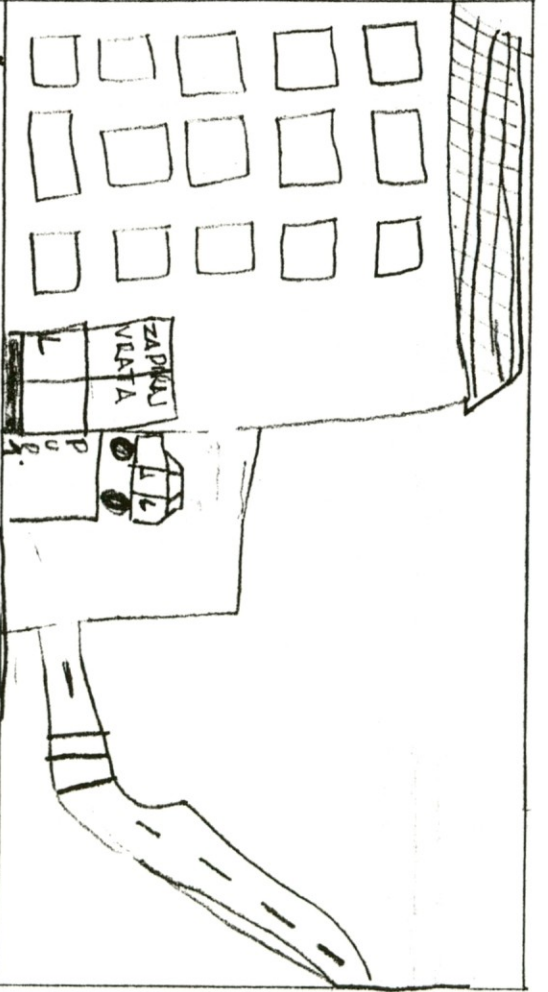
V otroški sobi imamo
 mixo. V kopalnici imamo
 pralni stroj. V kuhinji imamo
 brožnice. V dnevni sobi imamo
 televizijo. V spalnici imamo
 omara. V garaži imamo avto.
 V bleti imamo sadje. V
 pred-sobli imamo dežnike. V
 stranišče imamo školjko. Na
 podstrešju imamo stare stvari.

Anja

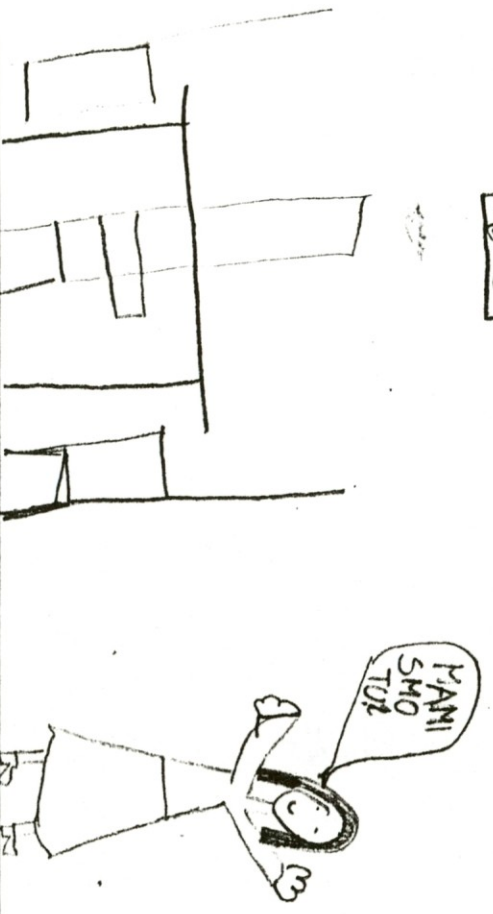
MOJ ROJSTNI DAN

27.1. 1999sem imela rojstni dan. Za darila sta dobila mnogo stvari.

Šli smo k mami v Ljubi in atu Jovnu. Judi ona dva sta mi dala darila.

Zvečer smo šli k mami na puzko.

Drugi dan smo šli na rojstni dan. Na torto.

NAŠA DRUŽINA ŠTEJE 4
ČLANE. MAMICI JE IME
MOJCA. OČETU JE IME MILAN.
BRATU JE IME MIHA. DOMA
SE NAJRAJE IGRAM.
URBAN

Pomagal sem

Mojca mami je bila bolna.
Moral sem ji pomagat.
Pomil sem se posoda, hodil v
trgovino in posejal stanovanje.
Mamici sem skuhal čaj. Večkrat
pomagam tudi atju in atiju.
Atiju pomagam popravljati avto,
atju pa v hlevu nahraniti srajce
in kokaši.

Primož

V VSAKI HIŠI JE TUDI
P O S O D A

POKUKAJMO V NJIHOVO ŽIVLJENJE ...

Jaz sem lonec. Lili v meni vedno peče omlete. Lili me vedno uporablja. Moja prijateljica je skleda. Vsak dan me obiskuje. Oba se sprehajava po Lešah. S skledo včasih skupaj kuhava. Ko sem na plinu, me zelo zelo peče. Živim v omari. Deklica Lili me vedno opere. Čas gre naprej. Ura teče, nič ne reče.

Urban Pernuš

Jaz sem kozarec. Ko je Andrej imel rojstni dan, je prišla Nataša in mu je dala mene. Ko je bil Andrej žejen, me je vzel in pil. Bil je zelo žejen. Potem je Andrej šel na vas. Mamica me je vzela v roke in padel sem ji iz rok in se razbil. Ko je Andrej prišel domov, je videl, da sem razbit. Stekel je v sobo in je jokal. Andrej je jokal ves dan. Drugi dan ni več jokal. Bil je samo žalosten.

Anja Meglič

Jaz sem ponev. Za kosilo sem spekel palačinke. Najraje pečem palačinke. Spekel sem največjo palačinko, kar se da. Katarina me je dala v pomivalni stroj. Zelo me je peklo. Vzela me je ven in obrisala in me dala v omaro. Spet sem bil pri prijateljih. Katarina me je nesla k mami. Spekel sem palačinke. Mama je bila zadovoljna. Spekel sem toliko palačink, da je kar teklo od mene. Rekel sem ji, da naj me opere na roke. Tudi mama je rekla Katarini, da me ne sme dati v pomivalni stroj. Nekega dne me je Katarina nesla v šolo. Za malico sem ji spekel palačinke. Mladenka bi me kmalu razbila. Katarina me je raje odnesla domov. Ko sem ji spet pekel palačinke, sem ji eno zažgal.

Luka Cotelj

Pripravili smo sadno kupa

Na začetku smo se pogovarjali o sadju. Učiteljica je rekla, da naj prinesemo sadje, iz katerega bomo naredili sadno kupa.

Vsi smo rezali sadje. Sadje je moralo biti narezano na drobne kocke. Narezano sadje smo naložili v skodelice, potem smo dali na sadje še smetano^z barvnimi mrvicami.

Sadna kupa je bila dobra.

Katarina

KO BOMO

VELIKI,...

Ko bom velika, bom po poklicu policistka. Imela bom modro krilo, moder jopič in belo bluzo. Delala bom v pisarni in vodila sestanke. Zapori bodo železni, v njih bo stranišče, lesena postelja in kakšna klop. Pospravljali in čistili bodo zaporniki sami. Pustili bomo, da gredo v kakšno bližnjo gostilno. Oblečeni bodo v neko obleko. Včasih bom ustavljala promet ali ga usmerjala. Če pa bom res v pisarni, bom morala vse to pozabiti. Imela se bom lepo.

Katarina Meglič

Ko bom velika, bom po poklicu frizerka. Takrat mamici ne bom rekla, da naj se skloni dol. Takrat bom imela otroke in moža in bom hodila k mamici na obisk. Moj mož bo od moje mami zet. Takrat bova z možem imela psa in ga bova vedno peljala na sprehod. V naši družini se bomo imeli zelo radi. Krstna botra mojih otrok bo moja sestrična Špela.

Eva Studen

Jaz bom mehanik. Popravljaj bom avtomobile, motorje in traktorje. Ko bom delal, bom umazan. Velikokrat bom moral menjati gume in izpušne cevi. Traktorjem bom menjal kabine. Če se bo kak tovornjak prevrnil v jamo, ga bomo popravljali dva tedna.

Luka Cotelj

Ko bom velik, bom zidar. Zidal bom hiše in bloke. Imel bom tovornjak. Delal bom od 7. do 16. ure. Imel bom kelo in vse druge stvari. Naredil bom tudi malto. Oblečen bom v zidarske hlače in haljo. Za malico bom šel v trgovino iskat žemlje, pivo in sok.

Primož Krsnik

GUGALNICA

Očka zagugaj me,
ko bom vzkliknila,
me varno primi
in me objemi.
Ko me boš objel,
me položi na tla.
Potem pa pojdiva
po mami, Grega in Urško,
da skupaj pojdemo v gore.

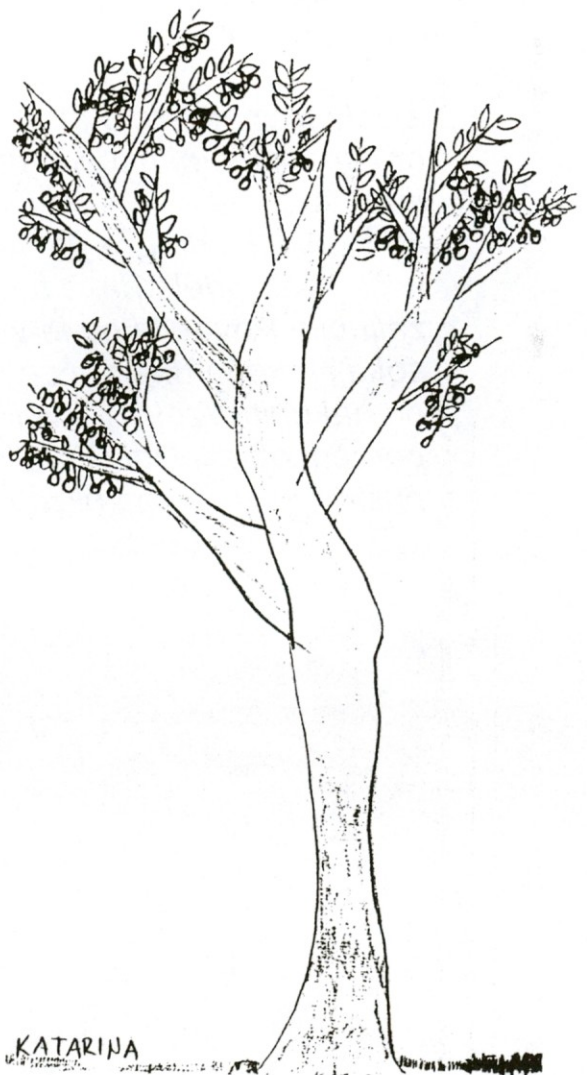
Katarina Meglič

MOJA MAMI

Na moj obrazek
je posijal sonček,
posijal je sonček,
ker sem sama.

Moja mami skrbi zame,
ko moram v šolo,
me vsako jutro zbudi.
Ko sem v šoli,
misli name.
Ko pridem domov,
me objame.

Eva Studen

ČAROVNICE, ŠKRATJE,.....

Jaz sem čarovnica. Ime mi je Kira. Sem prijazna in nikomur nič nočem. Imam mačka, ki mu je ime Fiko. Ko mu prinesem hrano, je zelo vesel. Preden mu obrnem hrbet, mi nekaj da. Potem, ko se obrnem, mi da mojo metlo za letenje. Nekega dne sva šla malo po mestu. Potem pa kar naenkrat vidim mojo sestrično Karo, ki je vzela nekega otroka. Hitro sem ga šla rešit. Moj maček menja na metli prestave. Če mi da v prvo, letiva tako hitro, da se kadi za nama. Ko sva rešila otroka, se nama je zahvalil za prijaznost. Takoj sva šla domov. Videla sem otroke, ki so se igrali pred mojo hišo. Pogostila sem jih s sladkarijami. Kmalu so šli domov.

Eva Studen

Živela je mala, zelo mala škratka. Ime ji je bilo Mici. Ni imela družine in je ni niti poznala. Imela pa je prijatelja, ki mu je bilo ime Zelenček. On je imel družino. Nekega popoldneva se je Mici odločila, da gre pogledat njegovo vas. Šla je ven. Videla je velik svet. Videla pa je tudi veliko škratov. V enega se je celo zaljubila. Povabila ga je v svoje stanovanje. Popila sta pet litrov soka. Nekega dne sta se odločila, da se bosta poročila. Šla sta po nakupih. Vzela sta veliko denarja. Kupila sta prstane in poročni obleki. Določila sta datum in se poročila. Na poroko so prišli vsi škratje od blizu in daleč.

Katarina Meglič

URA TEČE, NIČ NE REČE

Jaz sem ura budilka. Naredili so me v tovarni. Ko sem prišla v trgovino, sem videla ogromno ur. Nekega dne me je Olga kupila. Stala sem zelo veliko denarja. Nesla me je domov. Ko me je zavila, me je bilo zelo strah. Dala me je Katarini. Bila me je zelo vesela. Postavila me je na pisalno mizo. Imam dve nogi, številčnico, mehanizem in tri kazalce. Imam zlato ohišje, kazalci so srebrni. Številčnica je rumene barve. Vsakič me navije, da ju z Gregom zbudim. Nekega dne me je Urška vrgla na tla. Bila sem zelo žalostna. Bolelo me je. Nesli so me k urarju. Pri urarju sem bila petnajst dni. Potem so me prinesli domov. Videla sem, da imajo drugo uro. Bila sem zelo razočarana. Katarina je povedala, da je to Gregova ura. Nesla jo je nazaj in mene postavila na staro mesto. Spet sem veselo tiktakala.

Katarina Meglič

Jaz sem ročna ura. V trgovini me je kupil Matjaž. Nesel me je k urarju. Vstavil mi je baterijo, da sem delala. Matjaž me je takoj dal na roko. Nesel me je na tekmo. Vključil je štoparico. Bal se je, da me ne bi izgubil. Ko smo prišli domov s tekme, me je dal na radiator, da sem se posušila. Zvečer me je Matjaž dal na roko. Zjutraj sem ga zbudila, da je šel v šolo. Ko je prišla mamica, je bil že pripravljen. V šoli so pisali hitrostno vajo. Matjaž me je dal ravnateljici. Bila sem žalostna. Ravnateljica me je dala nazaj. V avtobusu je šofer vprašal Matjaža, kje je kupil uro. Povedal je. Doma me je dal mami, da je štopala, koliko časa je pisal nalogo. Potem je šel z mano igrat košarko. Dan je hitro minil.

Luka Cotelj

Meni je ime ura Budilka. Vsak dan zbudim Jana, ki hodi v šolo. Imam tri kazalce. Na glavi imam rumen zvonec. Imam dve nogi. Na številčnici imam arabske številke. Sem okrogle oblike. Jan me navije, da ga zbudim. Ves čas moram sedeti na omari.

Primož Krsnik

POMLADNI DNEVI

*Tam daleč za goro
sonce kmalu bo vzšlo,
ki nas toplo grelo bo.*

*Ko sneg se stopi,
zvonček iz zemlje prihiti.*

*Breza žalostna se prebudila je,
saj toplo sonce greje jo.*

*Ko zemlja se ogrela bo,
kmet na njo bo pohitel,
zrnje posejal,
da hitro vzkliko bo.*

*Metuljček po zraku leti
in se pomladi veseli.*

*Jablane so zacvetele,
ptičke svojo pesem so zapele.*

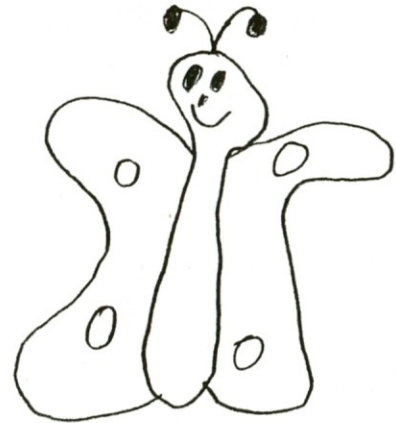
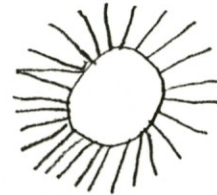
*Na jasi je polno cvetlic,
deklica nabira jih.*

*Živali so iz gozda prihitele
in se pomladi veselile,
zato zabavo so si priredile.*

*Okrog skalice so deklice plesale
rdeče rože so nabirale.*

*Vsi so lepi letni časi,
a najlepša zame je pomlad.*

*Sprehajam se po travi,
poslušam pesem ptic
in šumenje vetra.*

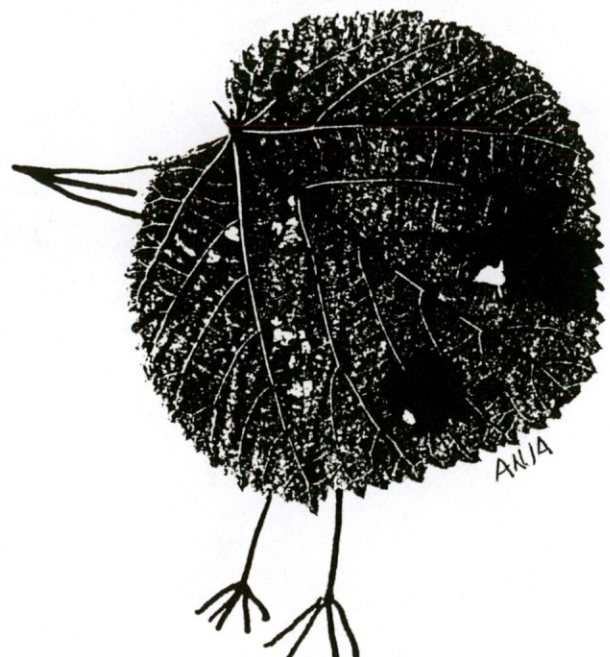
Eva Studen

LISTEK

Pričela se je prebujati pomlad, z njo pa tudi jaz. Sonce me je toplo grelo. Kmalu sem postal velik listek. Minila je pomlad, zatem pa tudi poletje. Zapihal je hladen veter in že je bila tu jesen. Dobivati sem pričel zelo lepe pisane barve. Kmalu sem dobil lepo rdečo barvo. Mislil sem, kako me bo bolelo, ko bom padel na tla, vendar sem padel na zelo mehko odejo. Ko sem se ozrl okrog, sem zagledal tudi druge listke. Vprašal sem jih, kako jim je ime. Vsi so mi povedali, kako se imenujejo. Tudi jaz sem jim povedal, kako mi je ime. Postali smo dobri prijatelji. Stisnili smo se in skupaj prespali zimo pod debelo snežno odejo.

Eva Studen

ZGODBA O POTOKU

V potoku je plavala majhna raka, ki je izgubila očeta in mater. Zelo je jokala. Videla je ribico. Vprašala je, če ve, kje je njen oče. Ribica je odgovorila, da ne. Račka je jokala naprej. Srečala je raka. Račka ga je vprašala: «Ali ti veš, kje sta moj oče in moja mama?» Rekel je, da ve in naj gre z njim. Račka je šla za njim. Rak ju je pokazal. Hitro je zaplavala do očka in matere. Mati in oče sta se razveselila račke. Lepo so živeli naprej.

Luka Cotelj

JAZ SEM OBLAK

Jaz sem oblak. Mnogo večji sem od drugih oblakov. Velikokrat me obsije sonce. Moji prijatelji so majhni. Ko se vlije dež, se tudi pobliska.

Urban Pernuš

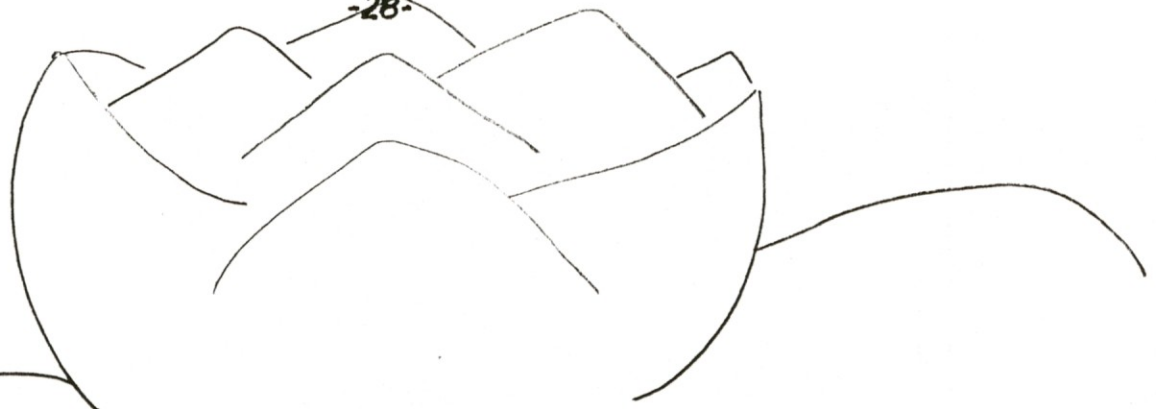
IN IZ OBLAKA SE SPUSTIJO PROTI ZEMLJI KAPLJICE

Jaz sem kapljica. Ko je začelo deževati, sem padel na tla. Šel sem pod zemljo. Tekel sem naprej. Prišel sem v studenec. Odnoslo me je v potok, potem v reko in v morje. Do mene je prišla velika riba. Malo sva se pogovarjala. Njej je bilo ime Morski pes. Plaval sem na vodi. Posijalo je sonce in sem se posušil.

Primož Krsnik

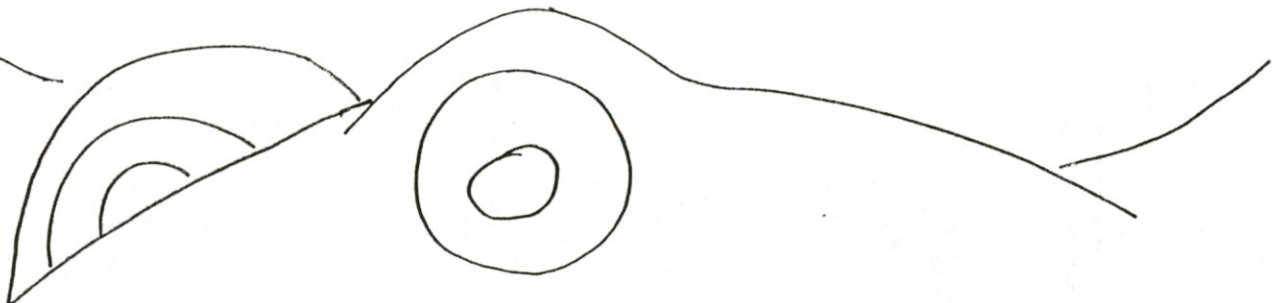
Jaz sem kapljica. Ime mi je Eva. Nekega dne sem padla na tla. Padla sem na mehko travo. Potopila sem se v prst. Tam je bilo zelo temno. Hotela sem na svetlo, a nisem mogla. Vendar sem kmalu zagledala sonce. Bila sem v potoku. Tam sem se zaletela v kamne, rake in ribe. Kmalu sem prišla v veliko reko. Dolgo sem potovala po njej do morja. Tam mi je bilo zelo vroče.

Eva Studen

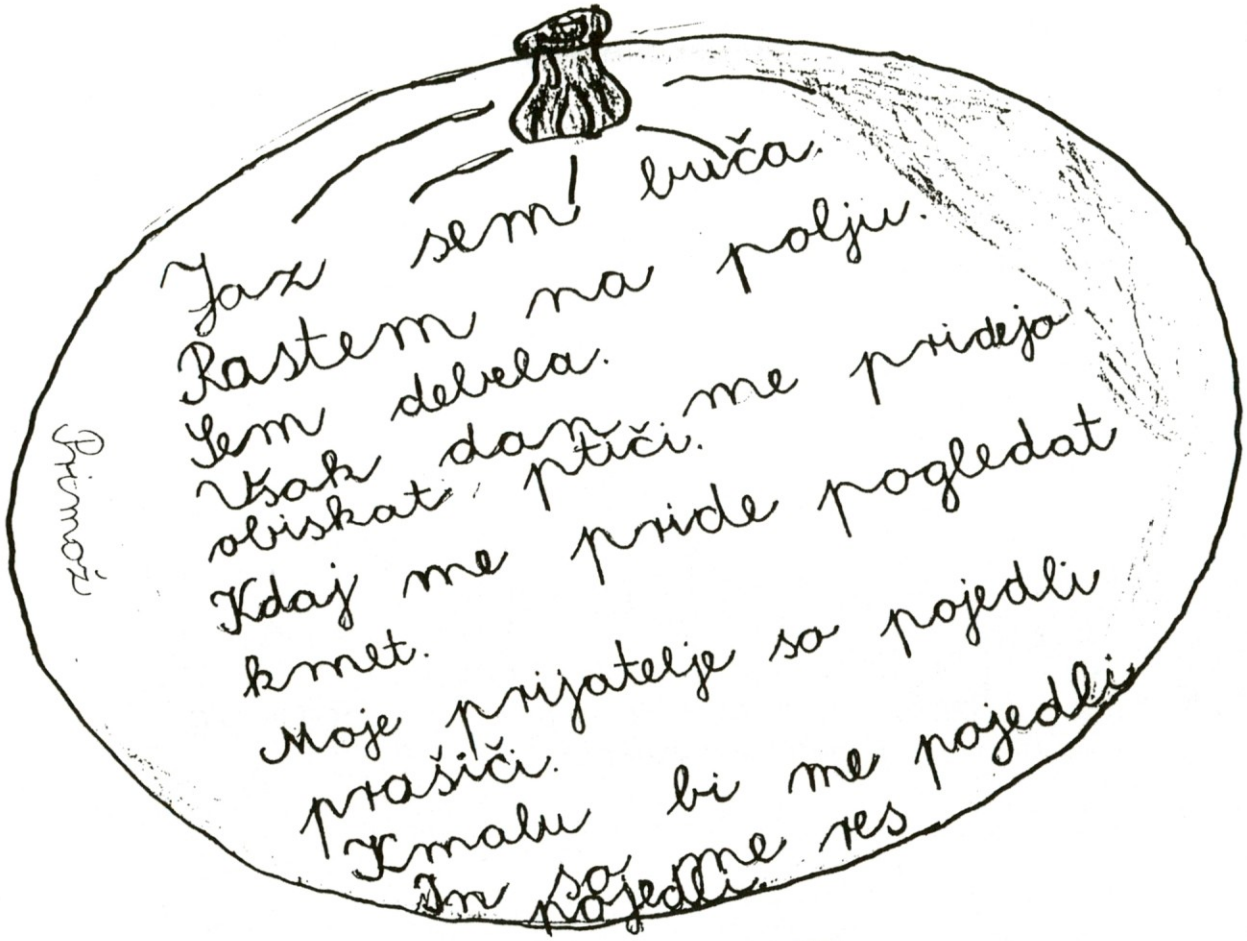
Dober dan. Kako ste? Hi, hi. Jaz sem dobro. Zelo sem lep. Imam lep zelen list in zelo, zelo lep cvet. Kot rožica je. Veste, kakšne barve je? Rožnat je. Živim v vodi. Najbolj si želim, da bi imel dom. Mogoče se mi bo ta želja uresničila. Najbolj sovražim žabe. Ajs, že spet ta neumnica poredna. Izgini! Zdaj vidite, kakšne so te žabe. Blek!. Sovražim še nekaj stvari. Sovražim ščuko – zmeraj me prevrne. Žabe – skačejo po meni. Fuj! Kačji pastir. Tega ne maram. Name leže jajčeca. Bzzz, bzzz, bzzzz. No, to je bila muha enodnevnica. Rad bi živel v bolj mirnem okolju.

Katarina Meglič

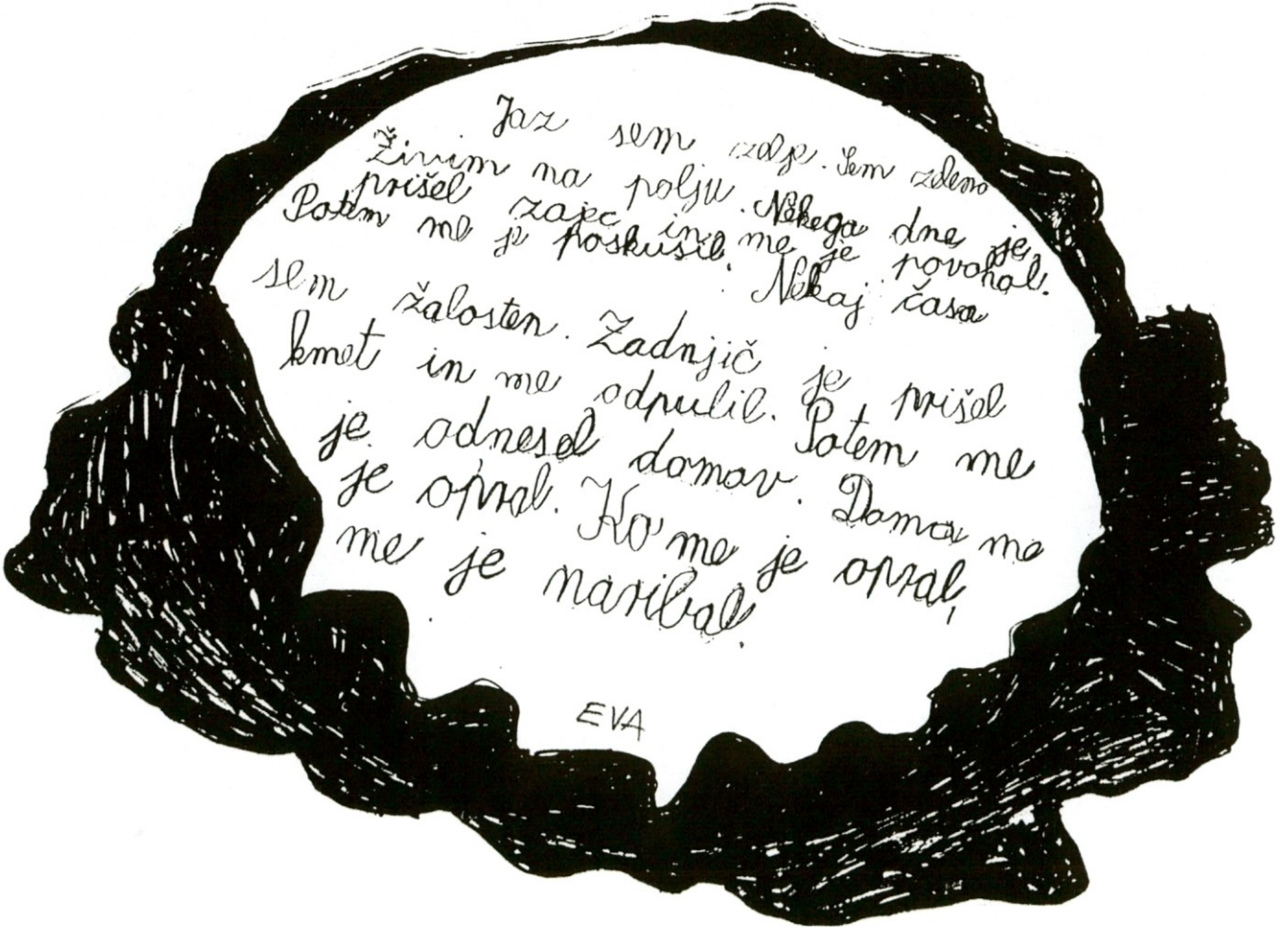
Jaz sem žaba. Živim na lokvanju. Včasih se kopam v mlaki. Enkrat je prišla belouška in sem se zabrskala na dno mlake. Sem zelene barve. Imam velike oči. Imam velika usta z dolgim jezikom. Rada jem muhe in druge žuželke. Z veseljem skačem v vodo. Pozimi se zarijem v blato.

Primož Krsnik

Jaz sem! buča.
 Rastem na polju.
 Sem debela.
 Vsaki dan me pridejo
 obiskat: ptiči.
 Kdaj me pride pogledat
 kmet.
 Moje prijatelje so pojedli
 prašiči.
 Kmalu bi me pojedli
 In so me res

Primož

Jaz sem zdel. Sem zdelo
 Živim na polju. Nekoga dne je
 prišel zape in me je povohal.
 Potem me je poskusil. Nekaj časa
 sem žalosten. Zadnjič je misel
 kmet in me odpulil. Potem me
 je odnesel domov. Danes me
 je opiral. Ko me je opiral,
 me je naribal.

EVA

MIJAV!

MIJAV!

JAZ SEM MICA RADA,
 LOVIM MAJOLJE MICI
 SEM NAJLEPSE BARVE MMMMMMM
 RELE NAJLEPSE MI JE TAKRAI KO
 SE / OTROKI SANKAM KADAR SEM
 LACNA PROSIM ZA HRANO VELIKO
 KRAT NAGAJAM NAJRAJE PA SE CRU
 JAMMEKATERI LJUDE ME BRCAJO
 ZAJO KER SO HUDORNILAKRAL POS
 JAMEM ZAICNA KO SEM UTRUJE
 MA GREM V SVOLJO KOSARO
 SPATOTROCI ME MAJO RADI

MIJAV!

Ja sem jara. Ime mi
 je Haca. Sem tigraško darilo.
 Imam 3 sestri in 2 brata.
 Rada sem bosti in omar glem.
 pa najraje mlbor soba pa spah
 me macara. Vistimi se s taicami.
 le me bda hoce drigniti se ustne
 sim in ga spaznoma. Katarina

PERNUS

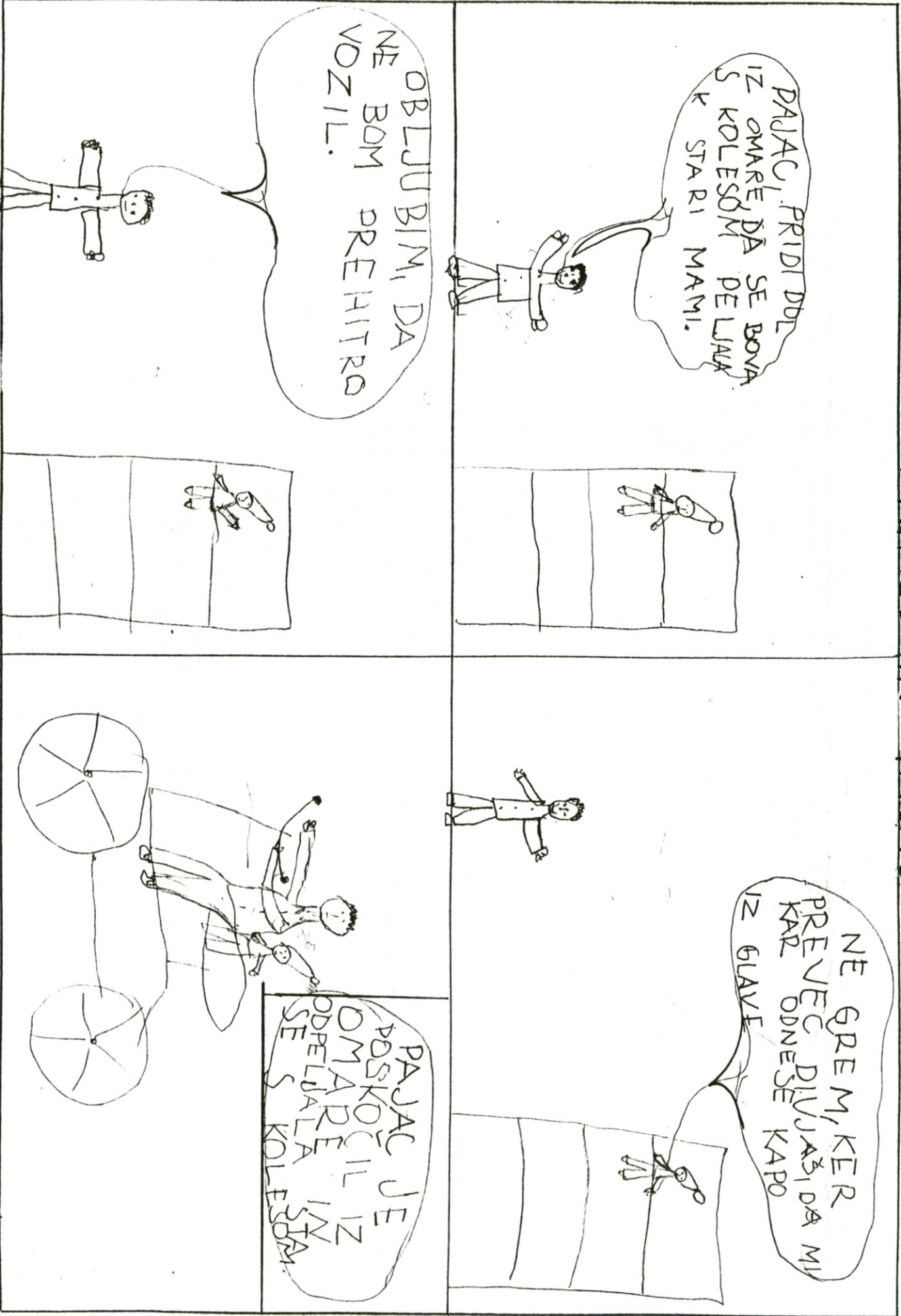

URBAN L

JAZ SEM PES.
 ZIVIM V PASLI UTI.
 INENI JE PIKI.
 URBAN INVAJA ME VSAKO
 JU PO ZBUDHAY
 OBA HE IMATA
 RADA. HOV, HOV

PRIMOZ IN PAJAC

PAJAC! PRIDI DD!
IZ OMARE DA SE BOVA
S KOLESDM DE LJAK
K STARI MAMI.

OBLJUBIM, DA
NE BOM DREHITRO
VOZIL.

NE GREM, KER
PREVEC DIVJAS, DA MI
KAR ODNESE KAPO
IZ GLAVE

PAJAC JE
POSKOČIL IZ
OMARE IN
SE ODPELJALA
S KOLESDM.

Nekega dne sva se z mamico odpeljali v Kranj. Avto sva parkirali na parkirnem prostoru. Peš sva se odpravili na avtobusno postajo. Tam sva počakali, da je prispel avtobus, ki je bil namenjen v Ljubljano. Vstopili sva. Napočil je čas odhoda in odpeljali smo se z avtobusne postaje. Jaz sem sedela pri oknu. Opazovala sem naravo. Ob cesti je bila železniška proga. Upala, sem da bom videla vlak. Res je pripeljal mimo. Vožnja z avtobusom mi je bila všeč.

Eva Studen

Kaj mi je bilo v tem šolskem letu najbolj všeč?

- Učenje poštevanke
- Tabor pod Storžičem
- Likovni pouk in računalništvo
- Likovni pouk in slovenski jezik
- Pisanje opisov
- Reševanje nalog Računanje je igra
- Praznovanje rojstnih dni
- Športna vzgoja
- Pisanje na tablo
- Izlet v živalski vrt
- Piknik na taboru

Kaj mi sploh ni bilo všeč?

- Matematika
- Branje in pisanje

Rad sem hodil v šolo v Leše, ker

- je blizu
- je manj otrok
- je dobra malica
- se imamo lepo.

Luka

Katarina

Primorč

Anja

Eva

Urban

PRIJATELJ

(SAŠA VEGRI)

*Prijatelj navadno sedi
v isti klopi
in gleda enake reči
kot ti.*

*Prijatelj se nikoli
ne zmoti
in ne reče besede,
ki boli.*

*Prijatelj je tisti,
ki čaka,
ko vse drugo zbeži.*

*Prijatelj je tisti,
ki nikoli
na tebi
ne preizkuša pesti.
In končno,
pravi prijatelj
je vedno tam,
kamor ne upaš sam.*

*Dve leti smo hodili skupaj na našo malo podružnično
šolo. Vsako leto nas je bilo manj. Naslednje leto nas
bo premalo. Skupaj odhajamo na centralno šolo v
Bistrico.*

**V ŠOLSKEM LETU 1998/99 SMO SE
Z GLASILOM LISTKI TRUDILI:**

**UČENCI 1.RAZREDA: Anja Meglič
Urban Pernuš**

**UČENCI 2.RAZREDA: Luka Cotelj
Primož Krsnik
Katarina Meglič
Eva Studen**

IN UČITELJICA Irena Japelj

Fotokopiranje v centralni šoli v Bistrici.

Junij 1999

